

ПРОБЛЕМИ УПОРЯДКУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ СТРАТЕГІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

27 серпня 2020 року в Інституті законодавства Верховної Ради України в рамках започаткованих заходів щодо подальшого розвитку законодавчого забезпечення реформування економіки відбувся круглий стіл на тему: «Формування Національної економічної стратегії «Україна–2030».

Відкриваючи засідання, модератор круглого столу – головний науковий консультант Інституту законодавства, д.е.н. Валерій Сергієнко привернув увагу до того, що останнім часом в Україні підготовлено низку проектів нормативних актів, в яких окреслено пріоритети суспільного розвитку, проаналізовано проблеми у сфері цілепокладання розвитку економіки та пошуку шляхів їх розв’язання. Зокрема, проект доктрини збалансованого розвитку «України 2030» є представленням науково-обґрунтованої системи принципів та механізмів такого розвитку. Водночас жодну з наявних нині в Україні стратегій не можна вважати завершеною – між сформульованими у них соціально-економічними та науково-технологічними напрямками розвитку явно бракує взаємоузгодженості. Головною причиною цих вад можна вважати відсутність дієвих механізмів реалізації.

Із доповіддю щодо тенденцій і пріоритетів формування законодавства у сфері стратегічного управління виступив головний науковий співробітник Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України ім. Г. М. Доброва, д.е.н. Олександр Попович. Він зазначив, що нині одне з найважливіших завдань вітчизняних суспільствознавців полягає у проведенні всебічного аналізу стратегічних проблем розвитку України, який має сформувати консолідовану інтелектуальну базу для визначення нагальних питань системної стратегії розвитку суспільства, що включатиме в себе найважливіші ресурсні, соціокультурні і духовно-моральні параметри.

Розпочинаючи дискусію, головний науковий співробітник НДІ інтелектуальної власності НАПрН України, к.е.н. Геннадій Андрощук зупинився на розгляді технологічних трендів і місця цифрової трансформації у світовій економіці, зауваживши, що ігнорування цих викликів призводить до втрати можливості щодо розвитку інтелектуального потенціалу країни та формування її людського капіталу, а також втрати контролю над власною ІТ-інфраструктурою.

На фрагментарність цілепокладання розвитку суспільства як наслідку недоліків методології визначення пріоритетів та відсутності відповідних інституціолізованих структур вказав заступник завідувача відділу комплексних проблем державотворення Інституту законодавства, д.н.держ.упр. Валерій Воротін. Особливий наголос у його виступі було зроблено на необхідності поглиблення аналізу реалізації програм,

підвищення ролі моделювання процесів та кодифікації чинного законодавчого поля.

Невідкладного розв'язання, за словами д.е.н. Івана Дахно, потребує проблема створення при стратегічному плануванні інформаційно-аналітичного комплексу підтримки рішень, що мають прийматися з урахуванням оцінки відповідності державним пріоритетам і конкурентоспроможності.

Заступник директора Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України ім. Г. М. Доброва, д.е.н. В'ячеслав Соловйов у своєму виступі зазначив, що сучасна українська модель ринку є прикладом квазіринку і досі недостатньо сприяє розвиткові інноваційного типу економіки.

Головний науковий співробітник Інституту законодавства, к.т.н. Олександр Матвійчук присвятив свій виступ формуванню Національної економічної стратегії в енергетичній сфері. За його словами, Україна має застарілу, енерговитратну структуру економіки та залежна від постачання первинних ресурсів з-за кордону. Доповідач підкреслив, що тільки співпраця таких промислових гігантів, як «Турбоатом», завод «Електроважмаш», із генеруючими енергетичними компаніями сприятиме побудові нової енергетичної інфраструктури в Україні, забезпечить енергосистемі необхідні балансуючі потужності та відповідність сучасним екологічним стандартам.

Узагальнюючи попередні виступи, завідувач відділу економіки вищої освіти Інституту вищої освіти НАПН України, д.е.н. Ігор Жиляєв наголосив, що класифікація стратегій за ознакою чинності свідчить про певні прогалини як на етапі їх розробки (майже кожна десята з них не має фіксовано кінцевого терміну дії), так і на етапі завершення (лише 20 відсотків стратегій втратили чинність, але кожна шоста з чинних – вичерпала свій встановлений термін дії). На його думку, у зв'язку з вимогами щодо проведення остаточного аналізу моніторингу їх виконання, підготовкою аналітичних звітів, необхідності аналізу на рівні уряду результативності й ефективності застосування зазначеного інструменту та підготовки пропозицій щодо подальшої реалізації цих або подібних стратегічних цілей, таке становище може призвести у 2020 році до надмірного навантаження на органи державної влади, які відповідають за виконання зазначених стратегій.

У роботі круглого столу також взяли участь співробітники Апарату Верховної Ради України та центральних органів виконавчої влади, представники реального сектору економіки.

Після доопрацювання матеріали виступів передбачено розмістити у науково-практичному збірнику.